

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 7Cdo/98/2018                   |
| Identifikačné číslo spisu: | 7815206797                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 30.01.2019                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Katarína Slováčková      |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2019:7815206797.2 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne Prima banka Slovensko, a. s., so sídlom v Žiline, Hodžova 11, IČO: 31 575 951, proti žalovanému I. C., bývajúcemu v M. XX, o zaplatenie 5.818,77 € s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Rožňava pod sp. zn. 9 C 216/2015, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 25. októbra 2017 sp. zn. 11 Co 439/2016, takto

### rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 25. októbra 2017 sp. zn. 11 Co 439/2016 z r u š u j e a vec vracia Krajskému súdu v Košiciach na ďalšie konanie.

### Odôvodnenie

1. Okresný súd Rožňava (ďalej „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 28. júna 2016 č. k. 9 C 216/2015-40 zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyňi 5.604,60 € s 5,05 % úrokmi z omeškania ročne od 17. októbra 2015 do zaplatenia v splátkach po 80,- € mesačne, vždy do posledného dňa toho-ktorého mesiaca, počnúc od 1. augusta 2016 do úplného splatenia dlhu, pod následkom straty výhody splátok v prípade neuhradenia ktorejkoľvek splátky a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobkyňi trovy konania vo výške 321,08 € z titulu zaplateného súdneho poplatku na účet žalobcu do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobkyňa domáhala proti žalovanému zaplatenia dlžnej sumy z úverovej zmluvy č. 131365, uzavretej dňa 6. februára 2014 so žalovaným ako dlžníkom (ďalej len „úverová zmluva“), pozostávajúcej z dlžnej istiny vo výške 5.818,77 €, poplatkov za poistenie 4,56 €, úrokov 214,27 €, úrokov z omeškania 4,02 €, úrokov vo výške 13,9 % ročne z nezaplatenej istiny 5.818,77 € od 27. marca 2015 do zaplatenia a úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatenej istiny 5.818,77 €, ako aj náhrady trov konania. Po vykonanom dokazovaní a právnom posúdení prejednávanej veci podľa ustanovení § 52 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) a zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov (ďalej len ZoSÚ) súd konštatoval, že úverová zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania je spotrebiteľskou zmluvou a neriadi sa režimom Obchodného zákonníka. Dospel k záveru, že úverová zmluva je v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. k/ ZoSÚ, nakoľko neobsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V úverovej zmluve je totiž uvedená výška anuitnej splátky 93,12 € a počet splátok 120, avšak z uvedeného nevyplýva, aká je výška splátok istiny, splátok úrokov a aká je výška splátok ďalších poplatkov. Žalobkyňa do úverovej zmluvy uviedla iba celkovú

mesačnú splátku, z ktorej nie je možné zistiť jej jednotlivé zložky, a to, v akej výške z celkovej mesačnej splátky sa použijú finančné prostriedky na úhradu istiny, úrokov a poplatkov, preto v dôsledku absencie týchto náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ sa poskytnutý spotrebiteľský úver v súlade s ustanovením § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ považuje za bezúročný a bez poplatkov. Z prehľadu splácania úveru - histórie transakcií na úvere súd zistil, že žalovaný v skutočnosti čerpal úver v sume 5.700,- € a v splátkach uhradil celkom sumu 95,40 €. Po zohľadnení žalovaným uhradenej časti úveru dlžný zostatok úveru činí 5.604,60 €, preto uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni len sumu 5.604,60 € spolu s 5,05 % úrokmi z omeškania ročne podľa § 517 ods. 2 OZ a § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Zb. v platnom znení, a to od 17. októbra 2015 (dňa nasledujúceho po doručení žaloby s prílohami žalovanému) až do zaplatenia, keďže žalobkyňa v konaní nepreukázala, že výzvu na zaplatenie dlžnej sumy doručila žalovanému pred týmto dátumom. Žalobu o zaplatenie úrokov z omeškania v prevyšujúcej časti ako nedôvodnú zamietol. Súd podľa § 160 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) povolil žalovanému splácať dlh v mesačných splátkach po 80,- € vzhľadom na jeho osobné a nepriaznivé majetkové a zárobokové pomery s tým, že omeškanie ktorejkoľvek splátky má za následok stratu výhody splátok.

2. Na odvolanie žalobkyne proti výroku uvedeného rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým bola žaloba vo zvyšku zamietnutá a ktorým bolo rozhodnuté o trovách konania, Krajský súd v Košiciach (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 25. októbra 2017 sp. zn. 11 Co 439/2016 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch potvrdil; stranám sporu nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia vo veci samej a konštatoval správnosť jeho dôvodov (§ 387 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“). Súd prvej inštancie zmluvný vzťah sporových strán správne posúdil ako vzťah spotrebiteľský a zmluvu uzavretú stranami sporu ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle ZoSÚ. V súlade so zákonom tiež zameril dokazovanie na zistenie, či zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje zákonom vyžadované náležitosti; dospel pri tom k správnenému záveru, že v danom prípade úver poskytnutý žalovanému je bezúročný a bez poplatkov preto, lebo zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. k/ a j/ ZoSÚ. Dôvodil, že skutočnosti a argumentácia, ktoré žalobkyňa uvádza v odvolaní, nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť rozsudku z hľadiska zisteného skutkového stavu ani z hľadiska právneho posúdenia prejednávanej veci či právnych záverov vzťahujúcich sa k rozhodnutiu o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti, a neumožňujú prijať iné právne závery. K námietkam žalobkyne uvedeným v odvolaní uviedol, že v úverovej zmluve uzavretej medzi účastníkmi (stranami sporu) dňa 6. februára 2014 je uvedená iba celková výška mesačnej splátky 93,12 €, avšak v texte zmluvy nie je jednoznačne určené, aká je konkrétna výška úverovej istiny, úrokov a poplatkov z daného úverového vzťahu zahrnutých v jednotlivej mesačnej splátke, teda členenie splátky na splátku istiny, splátku úrokov a ostatných poplatkov. Tieto údaje nevyplyvajú ani zo Všeobecných obchodných podmienok Prima banka Slovensko, a.s. (VOP), na ktoré žalobkyňa poukazuje v odvolaní a ktoré mali tvoriť neoddeliteľnú súčasť úverovej zmluvy. VOP navyše ani nespĺňajú podmienku písomnej formy predpokladanej ZoSÚ, keďže nie sú účastníkmi podpísané. Uvedené pre absenciu zákonom predpísaných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere vzhľadom na znenie ust. § 9 ods. 2 písm. k/ v spojení s § 11 ods. 1 písm. b/ ZoSÚ účinného k 31. máju 2014 (v čase uzatvorenia úverovej zmluvy) má za následok, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Na zdôraznenie vecnej správnosti napadnutého rozsudku a k odvolacím námietkam žalobkyne týkajúcim sa otázky výkladu ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ v spojení s § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ v znení účinnom k 31. máju 2014, odvolací súd odkázal na konštantnú judikatúru slovenských súdov a súdnu prax (napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3 S 53/2011, rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24 Co 228/2014 z 22. októbra 2014, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14 Co 692/2015 z 31. mája 2016, rozsudok Krajského súdu v Košiciach 11 Co 11/2015 z 25. augusta 2016, rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7 Sžo 61/2015 z 28. júna 2016 a 3 Sžo 19/2012 z 12. marca 2013), v zmysle ktorej sa toto ustanovenie má vykladať tak, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať vyjadrenie splátok úveru s členením na splátky istiny, splátky úrokov a splátky poplatkov, inak sa považuje úver za bezúročný a bez poplatkov. Podľa názoru odvolacieho súdu niet absolútne žiadnych pochybností, že citovaný zákon túto otázku (požiadavku) upravuje nad rámec Smernice Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a zákon celkom jednoznačne požaduje, aby v

zmluve o spotrebiteľských úveroch sa uvádzali tak splátky istiny, ako aj splátky úrokov a splátky iných poplatkov, a to pod následkom sankcie straty práva na úroky a poplatky v zmluve neuvedené. Vzhľadom na zistenie, že úverová zmluva neobsahuje rozčlenenie splátok úveru na istinu, úroky a iné poplatky, súd dospel k správne mu záveru, že poskytnutý úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Na správnosti uvedeného záveru nemôže nič zmeniť ani možnosť spotrebiteľa kedykoľvek počas trvania zmluvného vzťahu vyžiadať si amortizačnú tabuľku, z ktorej je zrejmé členenie jednotlivých splátok na istinu, úroky a ostatné poplatky, keďže táto sa nestala súčasťou samotnej úverovej zmluvy a žalovaný, hoci mal určenú povinnosť plniť splátky v dohodnutej výške, nemal možnosť pred uzavretím zmluvy sa oboznámiť, ako budú jednotlivé splátky rozčlenené, pokiaľ ide o splácanie istiny úveru, úrokov a ďalších poplatkov. Odvolací súd mal zato, že súd prvej inštancie správne rozhodol, pokiaľ napadnutým rozsudkom prisúdil žalobkyni zostatok dlžnej sumy (istiny) z úveru 5.604,60 € po zohľadnení poskytnutého úveru vo výške 5.700,- € a žalovaným zaplatenej čiastky 95,40 € (ktorej výška nebola sporná) spolu s úrokmi z omeškania v zákonnej výške 5,05 % ročne od 1. augusta 2016 až do zaplattenia, a nárok na ďalšie úroky a poplatky ako žalobkyňou nedôvodne uplatnený, zamietol.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie, prípustnosť ktorého vyvodzovala z § 421 ods. 1 písm. b/ CSP. Podľa názoru dovolateľky zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola uzatvorená v danom prípade, zodpovedá ustanoveniam zákona a napadnutý rozsudok spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 CSP). Žalobkyňa poskytla klientovi peňažné prostriedky za podmienok uvedených v tejto zmluve a vo všeobecných obchodných podmienkach, ktoré tvoria jej neoddeliteľnú súčasť. V zmluve bola určená výška splátky, termín splatnosti prvej anuitnej splátky, počet splátok, ako aj periodicita a termín splatnosti anuitnej splátky. Účelom právnej úpravy obsiahnutej v ustanovení § 9 ods. 2 ZoSÚ je dosiahnuť to, aby bol spotrebiteľ pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere dostatočne informovaný o rozsahu záväzku, ktorý na seba berie. To sa dosahuje aj bez toho, aby bol v texte zmluvy o spotrebiteľskom úvere uvedený podrobný rozpis istiny a úrokov za celé obdobie splácania, resp. aby bolo z neho zrejmé, čo sa zo splátky započítava na istinu, úrok, úrok z omeškania a poplatky. Predmetné ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. nemožno vykladať prísnejšie, než to zodpovedá Smernici Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (ďalej len „Smernica“). Podľa presvedčenia žalobkyne, v prospech jej argumentácie vyznieva aj Rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15, z ktorého vyplýva, že zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, nemusí (ak je uzavretá na dobu určitú) vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie istiny. Povinnou náležitosťou zmluvy o úvere teda nie je podrobný rozpis výšky, počtu a termínov každej zo splátok. Z týchto dôvodov žalobkyňa žiadala rozsudok odvolacieho súdu v napadnutých výrokoch zrušiť; spolu s ním v zodpovedajúcich výrokoch zrušiť tiež prvoinštančný rozsudok a vec v rozsahu zrušenia vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4. Žalovaný sa k dovolaniu písomne nevyjadril.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana, na ktorú sa vzťahuje § 429 ods. 2 písm. b/ CSP, a v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie je opodstatnené.

6. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

7. Žalobkyňa v dovolaní uviedla, že prípustnosť jej dovolania vyplýva z § 421 ods. 1 písm. b/ CSP. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo

alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená.

8. Právne účinky dovolania nastávajú podaním tohto mimoriadneho opravného prostriedku. Prípustnosť dovolania treba preto posudzovať podľa stavu v čase jeho podania. V danom prípade žalobkyňa v dovolaní zákonom zodpovedajúcim spôsobom zadefinovala právnu otázku, t. j. či vo svetle záverov vyjadrených Súdny dvorom Európskej únie v rozsudku Európskeho súdneho dvora z 9. novembra 2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s. proti Kláre Bíróovej (ďalej len „Rozsudok“) musí zmluva o spotrebiteľskom úvere vymedzovať, čo sa zo splátky započítava na istinu, úrok, úrok z omeškania a poplatky, ktorá v čase podania dovolania (26. januára 2018) skutočne ešte nebola dovolacím súdom vyriešená. Jej dovolanie je preto prípustné podľa § 421 ods. 1 písm. b/ CSP. Na tomto konštatovaní dovolacieho súdu nemení nič skutočnosť, že v čase po podaní tohto dovolania už najvyšší súd predmetnú otázku vyriešil, a to rozhodnutím z 28. februára 2018 sp. zn. 3 Cdo 146/2017 (a následne i rozhodnutia sp. zn. 4 Cdo 211/2018 z 23. apríla 2018, 3 Cdo 45/2018 z 22. novembra 2018).

9. Dovolací súd dospel k záveru, že námietka dovolateľky, že napadnutý rozsudok odvolacieho súdu spočíva v nesprávnom právnom posúdení v otázke splnenia náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplývajúcich z § 9 ods. 2 písm. k/ ZoSÚ, ktoré je podkladom pre záver o tom, či poskytnutý spotrebiteľský úver je alebo nie je bezúročný (§ 11 ods. 1 písm. b/ ZoSÚ) je dôvodná, keď navyše najvyšší súd v totožných veciach sp. zn. 3 Cdo 146/2017, 3 Cdo 45/2018 a 4 Cdo 211/2018 uzavrel, že podané dovolanie je nielen prípustné, ale tiež dôvodné.

10. Dovolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s právnymi závermi vyjadrenými už v rozhodnutiach sp. zn. 3 Cdo 146/2017, 3 Cdo 45/2018 a 4Cdo 211/2018, a na odôvodnenie svojho vecného rozhodnutia v predmetnej veci uvádza totožné argumenty, ako boli uvedené vo vyššie uvedených rozhodnutiach:

11. Podľa čl. 10 ods. 2 písm. h/ Smernice zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia.

12. Podľa čl. 10 ods. 2 písm. i/ Smernice zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza v prípade amortizácie istiny na základe zmluvy o úvere s dobou určitou právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej dĺžky trvania zmluvy o úvere. V tomto ustanovení Smernica vysvetľuje, že amortizačná tabuľka uvádza splátky, ktoré sa majú zaplatiť, a lehoty a podmienky ich úhrady; amortizačná tabuľka obsahuje rozpis každej splátky s uvedením amortizácie istiny, úrokov vypočítaných na základe úrokovej sadzby úveru a prípadne i dodatočné náklady; ak úroková sadzba nie je fixná alebo sa dodatočné náklady podľa zmluvy o úvere môžu zmeniť, amortizačná tabuľka zrozumiteľne a stručne uvádza, že údaje v nej uvedené budú platné len do najbližšej zmeny úrokovej sadzby úveru alebo dodatočných nákladov v súlade so zmluvou o úvere. Článok 10 ods. 3 Smernice k tomu dodáva, že v prípade uplatnenia článku 10 ods. 2 písm. i/ Smernice veriteľ sprístupní pre spotrebiteľa výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej dĺžky trvania zmluvy o úvere.

13. V zmysle Rozsudku: článok 10 ods. 2 písm. h/ Smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť každej zo splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok (bod 50 Rozsudku), článok 10 ods. 2 písm. h/ stanovuje, že zmluva o úvere musí uvádzať iba výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia (bod 52 Rozsudku). Z článku 10 ods. 2 písm. i/ Smernice a článku 10 ods. 3 Smernice vyplýva, že iba na žiadosť spotrebiteľa je veriteľ povinný bezplatne a kedykoľvek počas doby trvania zmluvy odovzdať mu výpis vo forme amortizačnej tabuľky (bod 53 Rozsudku); pričom Smernica

nestanovuje povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere takýto výpis vo forme amortizačnej tabuľky. Pokiaľ ide o zmluvy patriace do pôsobnosti Smernice, členské štáty by nemali ukladať zmluvným stranám povinnosti, ktoré táto smernica neupravuje, ak táto smernica obsahuje harmonizované ustanovenia v oblasti, do ktorej patria tieto povinnosti (bod 55 Rozsudku). Článok 10 ods. 2 písm. h/ a i/ Smernice sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s článkom 22 ods. 1 Smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave (bod 59 Rozsudku).

14. Právny poriadok Slovenskej republiky považuje zmluvu o spotrebiteľskom úvere za právny úkon, ktorým sa veriteľ (dodávateľ) zaväzuje poskytnúť dlžníkovi (spotrebiteľovi) peňažné prostriedky v jeho prospech do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. V zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/.

15. V úvode všeobecnej časti dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z. z. sa uvádza, že „predložený návrh zákona o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov je svojím obsahom úplnou transpozíciou smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS do slovenského právneho poriadku. Uplatňovaním tejto novej úpravy bude slovenský úverový trh zosúladený v rámci vnútorného trhu Spoločenstva, čo prispeje k posilneniu dôvery a právnej istoty spotrebiteľov a poskytovateľov spotrebiteľských úverov najmä pri cezhraničných transakciách“. V závere všeobecnej časti dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z. z. sa konštatuje, že predkladaným zákonom je Smernica transponovaná do slovenského právneho poriadku v plnom rozsahu.

16. Vo všeobecnej časti dôvodovej správy k ustanoveniu § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. sa zdôrazňuje zásadný význam v ochrane spotrebiteľa v zmluvných vzťahoch, ktorý má dostatočné množstvo informácií o podmienkach úveru, nákladoch a záväzkoch, ktoré z neho vyplývajú. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí uvádzať celkovú výšku, menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie (v zmluve musí byť zrozumiteľne uvedené, aká je celková výška a mena poskytnutého spotrebiteľského úveru, prípadne strop, do ktorého spotrebiteľ môže opakovane čerpať finančné prostriedky). Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí upravovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (spotrebiteľ musí byť zrozumiteľne informovaný v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť si povinnosti (splácať istinu, úroky a iné poplatky) vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere).

17. Smernica ako špecifický prameň práva (norma práva) Európskej únie vyžaduje od členských štátov, aby dosiahli cieľ sledovaný smernicou prijatím transpozíčných opatrení vo svojom právnom poriadku. Na tento účel musia byť ustanovenia Smernice vykonané tak, aby bola ich závažnosť nespochybniteľná a aby sa zachovala ich konkrétnosť, presnosť a jasnosť. Zásada konformného výkladu vyžaduje, aby sa sudy pri interpretácii vnútroštátneho práva usilovali dospieť k riešeniu, ktoré je v súlade s účelom sledovaným smernicou a zaručuje jej úplnú účinnosť (pozri bližšie rozsudok Európskeho súdneho dvora C-212/07, bod 110).

18. Rozsudok konštatoval, že Smernica bráni členským štátom, aby vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovili povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere iné náležitosti, než sú tie, ktoré vymenúva článok 10 ods. 2 Smernice. Aj so zreteľom na to sa v praxi všeobecných súdov Slovenskej republiky vyskytujú

(resp. vyskytovali - viď ďalej) pochybnosti o tom, či text „zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia“ (článok 10 ods. 2 písm. h/ Smernice) obsahovo zodpovedá textu „zmluva o spotrebiteľskom úvere ... musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia“. Ako už ale bolo uvedené vyššie, úmyslom zákonodarcu, ktorý zreteľne vyjadril aj v úvodnej časti dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z. z., bolo transponovať Smernicu v celom rozsahu. Úmyslom zákonodarcu teda bezpochyby nebolo, aby novo prijímané ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. bolo v rozpore s článkom 10 ods. 2 Smernice. To je skutočnosť, na ktorú musí vziať zreteľ vnútroštátny súd pri aplikácii § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z.

19. V zmysle vyššie uvedeného nemožno od dodávateľov v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z. z. žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. uvádza pojmy „výška“, alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu potrebné dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa.

20. Z dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z. z. v žiadnom prípade nevyplyva, že by zámerom zákonodarcu bolo, aby ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ tohto zákona sprísnilo požiadavku zakotvenú v Smernici, teda to, aby zmluva o úvere upravovala výšku, počet a termíny splátok ako súboru, ktorý zahŕňa istinu, úroky a aj iné poplatky. Podľa presvedčenia dovolacieho súdu zohľadňujúceho aj účel zákona vyjadrený v dôvodovej správe teda § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. nestanovuje požiadavku odlišnú od toho, ako ju vymedzuje článok 10 ods. 2 písm. h/ Smernice.

21. Vychádzajúc z účelu Smernice, právnych záverov vyjadrených v Rozsudku, účelu § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. a čiastkových právnych záverov vyjadrených vyššie dovolací súd v rozhodnutí sp. zn. 3 Cdo 146/2017 uviedol, že predmetné ustanovenie je potrebné interpretovať tak, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky.

22. Treba dodať, že vyššie uvedené interpretačné prístupy a právne závery najvyššieho súdu sa vzťahujú na právny stav v čase, ktorý bol rozhodujúci pre posúdenie správnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia. Zákonom z 12. októbra 2017 č. 279/2017 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, došlo k zmene (medziiným) ustanovenia § 9 ods. 2 písm. i/ zákona č. 129/2010 Z. z. v tom zmysle, že sa v ňom s účinnosťou od 1. mája 2018 slová „a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ nahrádzajú slovami „frekvenciu splátok a“. V dôvodovej správe k tomuto zákonu sa uvádza, že vypustenie náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere bolo nevyhnuté so zreteľom na závery vyjadrené v Rozsudku. Od uvedeného dňa sa teda legislatívne pregnantnejším vyjadrením odstraňujú doterajšie možnosti rôzneho výkladu predmetného ustanovenia, ktoré bolo - podľa názoru najvyššieho súdu - možné (a potrebné) preklenúť už podľa doterajšej právnej úpravy jej eurokonformným výkladom.“

23. Dovolací súd sa stotožňuje s názorom žalobkyne, že v danom prípade uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere v bode 1.2. primeraným spôsobom určovala výšku úveru, dátum prvej splátky, dátum poslednej splátky, termín splatnosti splátky, úrokovú sadzbu, anuitnú splátku, poplatok za poskytnutie úveru, dátum uzatvorenia zmluvy. Otázka, či žalobkyňa preukázala, že žalovaný sa náležitým spôsobom oboznámil so všeobecnými zmluvnými podmienkami, že ich pri uzavretí zmluvy o spotrebiteľskom úvere prevzal a podpísal, je otázka skutková, ktorou sa dovolací súd nezaoberal.

24. Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalobkyňa v procesne prípustnom dovolaní (v čase podania

dovolania - § 421 ods. 1 písm. b/ CSP a v čase prejednávania dovolania - § 421 ods.1 písm.a/ CSP) dôvodne uviedla, že rozsudok odvolacieho súdu v napadnutom výroku vo veci samej spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

25. Ak je dovolanie dôvodné, dovolací súd napadnuté rozhodnutie zruší (§ 449 ods. 1 CSP). Ak dovolací súd zruší napadnuté rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, zastaviť konanie, prípadne postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci patrí (§ 450 CSP). Dovolací súd podľa týchto ustanovení zrušil rozsudok odvolacieho súdu a vec vrátil na ďalšie konanie.

26. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie a odvolací súd sú viazaní právnym názorom dovolacieho súdu (§ 455 CSP).

27. Ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 CSP).

28. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.